

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 157 / 2012

privind soluționarea contestației depusă de

.X. .X. .X. Olanda prin Reprezentant fiscal S.C .X. .X. S.R.L .X..
înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția
Națională de Administrare Fiscală sub nr.907018/23.06.2011

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili prin adresa nr..X./21.06.2011, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.X/23.06.2011 asupra contestației formulată de **.X. .X. .X. Olanda, X X, X 10-14, prin Reprezentant fiscal S.C .X. .X. S.R.L.** cu sediul în .X., Calea X DN X, km X, Cod unic de înregistrare RO X.

.X. .X. .X. Olanda prin Reprezentant fiscal S.C .X. .X. S.R.L .X. contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/104/04.01.2011 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili pentru suma de .X. lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

În raport de data comunicării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/104/04.01.2011, respectiv **11.01.2011**, așa cum rezultă din confirmarea de primire aflată în copie la dosarul cauzei, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili la data de **09.02.2011**, așa cum rezultă din ștampila aplicată de serviciul registratura pe originalul contestației, aflată la dosarul cauzei.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art.207, alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.(c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației, societatea regăsindu-se în anexa 2 la poziția X din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, cu modificările și completările ulterioare, este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de **.X. .X. .X. Olanda prin Reprezentant fiscal S.C .X. .X. S.R.L .X..**

I. În susținerea cauzei, contestatoarea aduce următoarele argumente:

Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./03.01.2011 a fost emisă cu încălcarea normelor privind validitatea actului administrativ fiscal întrucât acest act nu este semnat de persoana împuternicită a organului fiscal în baza art.46 din Codul de procedură fiscală, motiv pentru care solicită anularea acestuia.

Referitor la obligația suplimentară de plată stabilită prin Decizia de impunere nr.X/10.08.2009, contestatoarea invederează că împotriva acestui act societatea nu a formulat contestație, acceptând prin aceasta debitele stabilite suplimentar, debite rezultate din neacordarea scutirii de TVA pentru anumite operațiuni.

Prin Decizia de impunere nr..X./10.08.2009 a fost instituită o obligație suplimentară de plată în sumă de .X. lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată, aferentă perioadei verificate 01.01.2007 -31.03.2007. stabilită asupra bazei impozabile în cuantum de .X. lei, fără calcularea de majorări de întârziere.

Contestatoarea susține că organul de inspecție fiscală a considerat că societatea nu datorează majorări de întârziere, afirmând în acest sens că prin Raportul de inspecție fiscală nr..X./10.08.2009, s-a menționat că: *“Pentru debitele suplimentar constatate, societatea nu datorează majorări de întârziere conform prevederilor Cap.III a Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul*

de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, deoarece în perioadele ulterioare a înregistrat sume de rambursat.”

Contestatoarea arată că prin nota de restituire/rambursare nr..X./04.09.2009 a fost restituită societății suma de .X. lei, din suma totală de .X. lei convenită la rambursare aferentă trimestrului II 2007, diferența în sumă de .X. lei fiind utilizată pentru compensarea debitului suplimentar de TVA aferent trimestrului I 2007. Debitul în sumă de .X. lei reprezentând TVA stabilit suplimentar a fost compensat din oficiu de către organul fiscal din suma convenită la rambursare aferentă decontului de TVA pe trimestrul II 2007.

Compensarea a fost comunicată societății prin nota privind compensarea obligațiilor fiscale nr..X./04.09.2009, compensarea fiind efectuată cu data de 25.07.2007 și a fost efectuată în baza documentului Decizia de impunere nr..X./10.08.2009.

Referitor la modul de calcul al majorărilor de întârziere în sumă de .X. lei stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./03.01.2011, contestatoarea arată că data scadenței de plată a obligației suplimentare privind TVA este potrivit deciziei de impunere nr..X./10.08.2009, data de 11.08.2009. Conform modului de calcul a majorărilor de întârziere din decizia contestată, data scadenței de plată a obligațiilor suplimentare de TVA este data de 31.03.2007, fapt total incorect întrucât termenul legal de depunere a decontului de TVA este data de 25.04.2007.

Societatea contestatoare susține că la data de 25.04.2007, chiar și cu obligația suplimentară de TVA stabilită de organul de control, societatea nu avea TVA de plată, ci înregistra TVA de recuperat.

Contestatoarea mai arată că prin certificatul de atestare fiscală nr..X./20.12.2010 aferent obligațiilor în sold la data de 30.11.2010, se preciza că societatea nu avea nici o obligație restantă neachitată pentru care să se calculeze accesorii.

În consecință, societatea contestatoare solicită anularea deciziei nr..X./03.01.2011.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.104/.X./04.01.2011, organele fiscale din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili au stabilit în sarcina contestatoarei majorări de întârziere în sumă de .X. lei aferente debitului în cuantum de .X. lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată.

Documentul prin care a fost individualizată obligația principală cu titlu de taxă pe valoarea adăugată este Decizia de impunere nr..X./10.08.2009 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, aflată la dosarul cauzei, fila 16.

Majorările de întârziere în sumă totală de .X. lei au fost calculate pentru perioada 31.03.2007 - 25.07.2007 în temeiul art.88 lit.c) și art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor fiscale și actele normative invocate de contestatoare și de organele fiscale, se rețin următoarele:

Referitor la susținerea societății cu privire la “constatarea nulității Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./03.01.2011, aceasta fiind emisă cu încălcarea normelor privind validitatea actului administrativ fiscal întrucât acest act nu este semnat de persoana împuternicită a organului fiscal în baza art.46 din Codul de procedură fiscală”, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, având în vedere dispozițiile art.43 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

“(3) Actul administrativ fiscal emis în condițiile alin.(2) prin intermediul mijloacelor informatice este valabil și în cazul în care nu poartă semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, și ștampila organului emitent, dacă îndeplinește cerințele legale aplicabile în materie”.

Mai mult, motivele care determină nulitatea unui act administrativ fiscal sunt prevăzute explicit și limitativ de art.46 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“ Nulitatea actului administrativ fiscal

Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, **cu excepția prevăzută la art. 43 alin. (3), atrage nulitatea acestuia**. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu “.

În acest sens, art.1 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1364/2007 privind emiterea prin intermediul mijloacelor informatice a unor acte administrative, precizează:

“Următoarele acte administrative emise prin intermediul mijloacelor informatice, în procesul de colectare a creanțelor fiscale, sunt valabile fără semnătura și ștampila organului emitent, îndeplinind cerințele legale aplicabile actelor administrative:

- 1. Decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii, al cărei model este prezentat în [anexa nr. 1](#); [...]*”

În consecință, față de cele reținute mai sus, excepția de procedură ridicată de contestatoare nu poate fi admisă, Direcția generală de soluționare a contestațiilor urmând să se pronunțe pentru suma de .X. lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în raport de argumentele din motivarea contestației.

Cauza supusă soluționării o reprezintă legalitatea obligării contestatoarei la plata majorărilor de întârziere în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.104/.X./04.01.2011 în condițiile în care compensarea debitului în cuantum de .X. lei stabilit ca obligație de plată prin Decizia de impunere nr..X./10.08.2009 a fost efectuată cu data de 25.07.2007 prin Nota de compensare nr..X./04.09.2009.

În fapt, din actele existente la dosarul cauzei se reține că prin Decizia de impunere nr..X./10.08.2009 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili a fost stabilit în sarcina contestatoarei un debit suplimentar cu titlu de taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă de .X. lei aferentă perioadei 01.01.2007 – 31.03.2007, întrucât societatea nu a prezentat

documente justificative pentru a putea beneficia de scutirea taxei pe valoarea adăugată.

Obligația de plată în sumă de .X. lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sarcina societății a fost stinsă la data de 25.07.2007 prin compensare din oficiu efectuată de organul fiscal din suma convenită la rambursare aferentă decontului de TVA pe trimestrul II 2007 potrivit Notei de compensare nr..X./04.09.2009.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.104/.X./04.01.2011, organele fiscale din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili au stabilit în sarcina contestatoarei pentru perioada 31.03.2007 -25.07.2007 majorări de întârziere în sumă de .X. lei aferente debitului cu titlu de taxă pe valoarea adăugată în cuantum de .X. lei, individualizat ca obligație de plată prin Decizia de impunere nr..X./10.08.2009.

În drept, sunt aplicabile dispozițiile art.119 și art.120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează:

"Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, **se datorează după acest termen majorări de întârziere.**"

"Art. 120 - (1) Majorările de întârziere **se calculează** pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și pâna la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

În consecință, accesoriile se datorează pentru sume datorate și neplătite la bugetul general consolidat al statului.

Din actele existente la dosar, rezultă că majorările de întârziere în sumă de .X. lei au fost calculate pentru perioada 31.03.2007 – 25.07.2007 asupra debitului în cuantum de .X. lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată aferentă trimestrului I 2007, stabilită ca obligație de plată suplimentară prin Decizia de impunere nr..X./10.08.2009, deoarece taxa a fost respinsă la rambursare pe motiv că societatea nu a prezentat documente justificative pentru a beneficia de scutirea de TVA.

Prin Nota de compensare nr..X./04.09.2009, organul fiscal a stins din oficiu din taxa pe valoarea adăugată cuvenită la rambursare aferentă trimestrului II 2007 suma de .X. lei reprezentând obligație de plată stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr..X./10.08.2009 cu titlu de taxă pe valoarea adăugată pentru trimestrul I 2007, compensarea fiind efectuată cu data de 25.07.2007.

Față de cele arătate, se reține că în mod legal organele fiscale au calculat în sarcina contestatoarei pentru perioada 31.03.2007 – 25.07.2007 majorări de întârziere în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată întrucât debitul în cuantum de .X. lei a fost stins la data de 25.07.2007 prin compensare potrivit Notei de compensare nr..X./04.09.2009.

Mai mult, din contestația formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.104/.X./04.01.2011 reiese că societatea nu a contestat debitul în sumă de .X. lei stabilit suplimentar prin Decizia de impunere nr..X./10.08.2009, debit rezultat din neacordarea scutirii de TVA pentru anumite operațiuni.

Referitor la susținerea contestatoarei că *“nu datorează accesorii deoarece societatea avea pentru perioada respectivă taxă pe valoarea de rambursat”*, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât actele normative în vigoare, respectiv art.119 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu prevede posibilitatea ca în situația în care un contribuabil are taxă pe valoarea adăugată de rambursat, acesta nu datorează majorări de întârziere pentru acea perioadă.

În ceea ce privește motivația contestatoarei referitoare la faptul că *“data scadenței de plată a obligației suplimentare cu titlu de TVA este potrivit deciziei de impunere nr..X./10.08.2009, data de 11.08.2009”*, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât termenul de plată nu reprezintă un termen de scadență a taxei pe valoarea adăugată ci reprezintă un termen în care societatea are obligația să achite obligațiile fiscale fără a se declanșa procedurile de executare, societatea făcând astfel confuzie între scadența unei obligații bugetare stabilite de lege și termenul de plată.

Se reține că termenul de plată este acordat de legiuitor ca o perioadă de grație în vederea achitării obligațiilor, iar neachitarea acestora atrage executarea silită, în timp ce depășirea termenului de scadență atrage plata dobânzilor prevăzute și calculate conform art.119 și art.120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, se reține că termenul de scadență nu se confundă cu termenul de plată care reprezintă termenul până la care contribuabilul trebuie să achite suma respectivă și care este eșalonat în funcție de data comunicării, spre deosebire de data scadență, care este stabilită în raport cu norma juridică încâlcată și cu natura impunerii.

Prin urmare, față de cele reținute, având în vedere dispozițiile art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia *“contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumente de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”*, urmează să fie respinsă ca neîntemeiată contestația pentru suma de .X. lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, precum și în temeiul art.216, alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.(a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **.X. .X. .X. Olanda prin Reprezentant fiscal S.C .X. .X. S.R.L .X.** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/104/04.01.2011 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili pentru suma de .X. lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau la Tribunalul .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,

X